

UNIVERSITAT DE BARCELONA

FACULTAT DE DRET

DEPARTAMENT DE DRET I ECONOMIA INTERNACIONALS

**ELS LITIGIS EN L'ÀMBIT DEL DRET DE FAMÍLIA
QUAN INTERVENEN ELEMENTS D'ESTRANGERIA: EL
CAS DELS MAGRIBINS**

Tesi doctoral presentada per
ANNA Mª VIDAL i CARDONA
sota la direcció del Professor Doctor
JOAQUIM-JOAN FORNER DELAYGUA

ANNEX 2

QUADRE DELS CASOS PRÀCTICS ANALITZATS

ANY/ REF	DESCRIPCIÓ	NOTES
1-1/1995	<p>Supòsit de fet: La història de Be. podria ser digna de qualsevol pel·lícula. Casada a la força al Marroc es troba un cop a Espanya que el seu marit és esquizofrènic i que no es medica ni segueix cap tractament, sent ella víctima de diverses agressions físiques. Be té un nen, però davant la greu situació en què es troba i en la que perilla la seva integritat, els seus familiars venen a buscar-la per endur-se la a casa. El marit i la seva família li diuen que no hi ha cap problema i la fan anar al Consolat del Marroc a Barcelona a signar el divorci. Un cop allà, ella no sap llegir ni escriure, signa la renúncia del seu fill, sense saber-ho. Assabentada després del que s'ha fet per la intervenció de serveis socials de la població on residia. La família del marit li promet llavors que si marxa al Marroc, li donaran al fill i amenacen tota la família d'ella sinó ho fa. Els serveis jurídics de serveis socials li diuen que no hi poden fer res. Això es produeix sobre l'any 1992. El fill del matrimoni acaba pràcticament de néixer.</p> <p>Be. marxa al Marroc, però la família del marit malgrat les promeses no li dona el seu fill. Desesperada decideix tornar amb el seu marit per estar amb el seu fill, però les agressions arriben a tal extrem que Be ha d'acabar ingressant en una casa d'acollida per a dones maltractades.</p> <p>Petició que es formula: En aquell moment, essent l'any 1995, des de serveis socials se la deriva al torn d'ofici i es planteja una demanda de mesures provisionalíssimes en les que s'acorda l'ús del domicili conjugal per a Be. i la guarda i custòdia del seu fill per a ella, sense règim de visites a favor del pare. L'ús efectiu del domicili conjugal no s'arriba a lliurar mai a Be que s'instal·la a viure amb el seu fill a la casa d'acollida. Plantejada la demanda de plet principal de separació matrimonial sense tenir en compte cap element d'estrangeria, el jutjat de primera instància inexplicablement en sentència de 30-06-1996 retira la guarda i custòdia del menor a la mare i la dona al pare esquizofrènic, amb una argumentació fàctica errònia. Evidentment, davant d'aquesta situació Be recorre en apel·lació a l'Audiència Provincial de Barcelona que desestima la demanda en sentència de 15-09-1998.</p> <p>L'any 1999 davant de tot el que ha passat Be. torna a plantejar demanda de divorci demanant la guarda i custòdia del seu fill menor amb mesures provisionals d'acord amb l'article 158 del CC en la que argumenta dret marroquí i que finalment, després de molt de temps de judicis, l'Audiència de Barcelona estima íntegrament encara que ja és massa tard pel fill menor que ha acabat en un centre de la Generalitat.</p>	<p>DEMANAT: DIVORCI MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>SEPARACIÓ MATRIMONIAL.</p> <p>SAP BARCELONA 15-09-2998. AZ</p> <p>DIVORCI: SAP JUTJAT 1 INST. 2 MOLLET DEL VALLÈS 5-04-2002.</p> <p>SAP BARCELONA 24-03-2003</p>
2-1/1998	<p>Supòsit de fet. A és una noia jove marroquina (26 anys), que des dels 4 anys viu a Catalunya. Ha estat escolaritzada aquí fins a l'ensenyament obligatori i alguns cursos d'Institut, per la qual cosa té un nivell de formació bastant elevat.</p> <p>Els pares i tota la família estan establerts a Espanya des de ja bastants anys. Tots els germans parlen català i castellà sense problemes, molts d'ells han cursat estudis no reglats aquí. Tot i així, el xoc entre la tradició (representada pels pares) i els fills es fa evident. A. es va casar forçada pel seu pare en arribar a la majoria d'edat amb un home que havia escollit la família, però un cop casada es va negar a continuar el matrimoni i el pare va haver d'arreglar un divorci al Marroc. Amb el primer marit no va arribar a conviure.</p> <p>Després d'aquesta experiència A. es va tornar a casar, ara amb un home jove escollit per ella en contra de la voluntat dels pares. Ell és un jove marroquí, molt esportiu i aparentment molt modern i occidentalitzat. El matrimoni amb A. li facilita l'obtenció del primer permís de residència a Espanya. Un cop casats el marit resulta ser tot el contrari del que A. esperava, mostrant la seva vessant més masculista, li fa deixar la seva feina (ella regentava un negoci propi), no vol que surti gaire de casa i, fins i tot, arriben algunes agressions que ella dissimula davant la família. Malgrat això. Tenen un fill. Quan el nen té 4 anys el marit en una de les discussions li diu literal que si no vol acceptar el que ell diu que marxi de casa i ella sense pensar-s'ho marxa del pis de lloguer on vivien amb el fill i torna a casa als pares, sense a penes recollir res del pis. En aquell moment A. no té feina i un nen per alimentar.</p> <p>A. és qui presenta demanda en contra del seu marit. Davant la seva manca de recursos econòmics li reconeixen el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici. Tan ella com el marit tenen residència legal a Espanya. El marit primer recorre a un advocat particular, però en acordar el jutge les mesures cautelars a favor de la petició de la dona, renúncia a l'advocat perquè diu que no té diners i sol·licita el dret a</p>	<p>DEMANAT: ALIMENTS MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>ALIMENTS.</p> <p>GUARDA I CUSTÒDIA.</p> <p>LITISPENDÈNCIA.</p> <p>SENTÈNCIA DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 4 DE MATARÓ: 10-09-1999.</p> <p>SAP BARCELONA 18-09-2000</p>

	<p><i>l'assistència jurídica gratuïta que li reconeixen i litiga també amb un advocat d'ofici.</i></p> <p>Petició formulada en la demanda: <i>Davant d'aquesta situació i donat que no es pretén tampoc recuperar el domicili conjugal, es presenta una demanda de petició d'aliments a favor del fill i de la dona, demanant paral·lelament la guarda i custòdia del menor per la mare, demanant parel·lament mesures cautelars amb les mateixes peticions.</i></p> <p>Dades processals: <i>s'aplica encara la LEC de 1881. Es planteja si hi ha o no litispendència internacional arran de la demanda també per aliments presentada al Marroc.</i></p>	
3-2/1998	<p>Supòsit de fet: <i>F. és una dona jove marroquina (24 anys), amb forces anys de residència a Espanya on havia vingut amb els seus pares, casada al Marroc amb un home també marroquí, ja resident a Espanya abans del casament. El matrimoni se celebra al Marroc aprofitant les vacances i així fan una gran celebració. En el moment de la separació tenen un nen de 4 anys i ella està esperant el seu segon fill. El marit ha marxat. Vivien en un pis de lloguer i com que ella no podia fer front a la renda va marxar a casa de la seva germana. Totes les famílies (pares d'un i pares de l'altre) també viuen a la mateixa ciutat. Els pares d'ella estan separats.</i></p> <p><i>Per tant, F. no té recursos econòmics. Li reconeixen el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici. Tan ella com el marit tenen residència legal a Espanya.</i></p> <p><i>La demanda la interposa F. contra el marit. Aquest arriba a comparèixer i a demanar el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta, que se li concedeix i litiga també amb advocat d'ofici. Però a mig procediment desapareix, no compareix ni a la prova de confessió en judici i l'advocat d'ofici tampoc sap res més d'ell.</i></p> <p>Petició formulada en la demanda: <i>Se sol·licita separació matrimonial d'acord amb la legislació espanyola, per considerar que la legislació marroquina en aquest punt és contrària a l'ordre públic. S'aporta prova del dret estranger consistent en còpia del Codi d'Estatut Personal per fotocòpia i traducció privada. En concret, les peticions que es formulen són la guarda i custòdia dels fills menors per la mare i pensió alimentària del pare pels fills, així com una pensió per la dona en concepte de contribució a les càrregues del matrimoni o en concepte de compensatòria..</i></p> <p>Dades processals: <i>s'aplica encara la LEC de 1881 i, per tant, també les normes processals de la llei 30/1981 de 7 de juliol.</i></p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>SEPARACIÓ MATRIMONIAL.</p> <p>EXCEPCIÓ ORDRE PÚBLIC.</p> <p>PROVA DEL DRET ESTRANGER.</p> <p>SENTÈNCIA DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 8 DE MATARÓ 1-09-1999.</p>
4-1/1999	<p>Supòsit de fet: <i>Am. es una noia marroquina (30 anys). Va venir a Espanya ella sola ja fa deu anys i va establir-se i trobar feina. Està ja en tràmits de demanar la nacionalitat espanyola. Un cop establerta va tornar de vacances al Marroc per casar-se amb un home que coneixia poc. Ell va venir a Espanya gràcies a aquesta matrimoni. Des del principi el marit va ser un descuidat, va deixar totes les feines que ella li buscava gràcies als seus contactes amb persones espanyoles. Era ella la que portava econòmicament la família. Am. quan es va casar, era la dona de servei domèstic fixa d'una família amb la que treballava pràcticament des de la seva vinguda a Espanya. En la finca d'aquesta família tenien una casa de masovers que podia ocupar ella i la seva família i així establir-se un lloguer. Els conflictes familiars amb el marit eren continus, arribant a agressions que presència la família per a la qual treballa. Am és atesa als serveis socials de la població, que fan una consulta als jutjats i els diuen que no poden fer res, que ells no són competents. El matrimoni, malgrat tot, ha tingut una filla, que té cinc anys en el moment del divorci. En una d'aquestes discussions aconseguir fer fora el marit de casa amb l'ajuda de la família per la qual treballa i ell se'n va, malgrat amenaçar-la unes quantes vegades. Separats de fet els ànims es calmen, el marit desapareix durant un temps i es desentén, fins i tot, de la seva filla. Quan ja han passat cinc anys Am, ha aconseguit tranquil·litat i una certa millora econòmica que li permeten accedir a un pis de compra amb el pagament d'una hipoteca. El nou pis el compra ella sola i hi conviu només amb la seva filla. Decideix però regularitzar la seva separació de fet. Ja porten cinc anys separats.</i></p> <p><i>Donat la seva petita millora econòmica no demana que se li reconegui el dret a la justícia gratuïta, i litiga amb advocat privat, al que paga a terminis. No es pot permetre tampoc grans despeses.</i></p> <p><i>AM és qui presenta la demanda de divorci. El marit demana el dret a l'assistència jurídica gratuïta i li concedeixen, litigant per tant amb advocat d'ofici.</i></p> <p><i>La demanda inicial és contenciosa, però al jutjat on correspon té costum de intentar sempre l'acord entre les parts, fruit d'això les parts arriben a acords i reconduïxen el procediment a un procediment de mutu acord segons la legislació espanyola. De fet, un</i></p>	<p>DEMANAT: DIVORCI</p> <p>SENTÈNCIA DE MUTU ACORD SENSE RECOLLIR L'ELEMENT D'ESTRANGERIA.</p>

	<p><i>cop entrat el procediment en el jutjat no s'ha tingut en compte en cap moment quina havia de ser la llei aplicable, actuant sempre i en tot moment com si fossin dos nacionals espanyols.</i></p> <p>Petició formulada en la demanda: Es demana Divorci d'acord amb la legislació espanyola per considerar la legislació marroquina contrària a l'ordre públic espanyol, demanant guarda i custòdia de la nena i una pensió d'aliments per a la menor. S'aporta prova del dret estranger consistent en còpia del Codi d'Estatut Personal per fotocòpia i traducció privada.</p> <p>Dades processals: s'aplica encara la LEC de 1881 i, per tant, també les normes processals de la llei 30/1981 de 7 de juliol.</p>	
5-2/1999	<p>Supòsit de fet: BB i J són una parella de marroquins que va marxar del Marroc per problemes polítics del marit encara sota el regnat de Hassan II. Tots dos tenen una bona formació i ella tenia a més una bona feina al Marroc que va deixar per seguir al seu marit. Aquesta decisió li va costar un fort enfrontament familiar. Un cop a Espanya tots dos han desenvolupat activitats econòmiques per compte propi, encara que no tan qualificades com les que tenien al Marroc i tenen, evidentment, tots els permisos de residència i treball. Han tingut dos nens, que en el moment de la separació tenen 2 i 4 anys. Totes les vicissituds viscudes, l'establiment en un nou país, les noves relacions home-dona que ells també han incorporat i les tensions encara familiars els porta a la conclusió que ja no es veuen capaços de viure conjuntament. Per tant, de manera pactada decideixen posar fi al seu matrimoni. Per això redacten un conveni de mutu acord en el que pacten l'ús del domicili conjugal, que era de lloguer, la guarda i custòdia dels fills i la pensió a favor d'aquests.</p> <p>Recorren tots dos al mateix advocat privat, al que paguen mica en mica.</p> <p>Petició formulada a la demanda: Aquest conveni el presenten al jutjat que l'acorda sense cap problema i sense valorar el dret aplicable.</p> <p>Dades processals: S'aplica la LEC de 1881 a tots els efectes.</p>	<p>DEMANAT: DIVORCI</p> <p>SENTÈNCIA DE MUTU ACORD SENSE RECOLLIR L'ELEMENT D'ESTRANGERIA.</p>
6-3/1999	<p>Supòsit de fet: R. és una noia marroquina (31 anys), es va casar amb el seu marit als 16 anys. Era el marit escollit pel pare, que de fet era cosí de R. El marit Abs. Era 15 anys més gran que ella, però explica que sempre havien viscut bé. R. no sabia ni llegir ni escriure ja que no havia anat a l'escola o ho havia fet molt pocs anys i de molt petit. Va ser el marit Abs. qui li va ensenyar a llegir i escriure amb àrab i qui un cop a Espanya la va animar i recolzar perquè anés a classes de castellà i català per a adults. Potser Abs. va ser per R.. més un pare que un marit. Abs. és molt ben considerat per la població musulmana de la població on viuen i, fins i tot, és molt respectat a la mesquita. El matrimoni era, doncs, relativament feliç. Mai havia maltractat a R. i sempre l'havia encoratjat perquè prengués iniciatives i es desenvolupés culturalment. R. feina algunes hores de neteja alguna casa particular, però el pes de l'economia familiar la duia el marit. En el moment de produir-se la crisi matrimonial i R. no treballava i no tenia cap ingrés. En aquest cas, el problema va venir perquè R. en tots els anys de matrimoni no ha pogut tenir fills, malgrat que ho ha intentat i ha seguit tractaments mèdics per aconseguir-ho. Això li va fer deixar les poques feines a hores que tenia. Quan Abs. va fer els 40 anys això va començar a ser un problema greu, perquè veia perillar la seva descendència i la transmissió del seu saber i les seves petites possessions. La família d'ell, establerta al Marroc, va començar a pressionar-lo perquè agafés una segona dona amb la que pogués tenir fills. R. conscient d'això (ja que en ser parents la família directa d'ella va saber els plans de la família d'ell) no li va donar el permís per aquesta segona dona. Abs. volia que R. acollís a casa seva, un pis d'uns 70 metres quadrats a la segona esposa i ella va dir que no. Abs. llavors va optar per marxar de casa. R. va posar demanda de separació matrimonial. Davant d'aquest fet els pares d'ella (establerts a Espanya des de feia anys) van intentar reconciliar-los i R. va decidir tornar-ho a provar. Abs. llavors en prova de bona voluntat va fer donació de la meitat del domicili conjugal, propietat exclusiva d'ell a favor de R. Aquest també era un punt conflictiu perquè aquest pis era una mena de compensació per part de la Generalitat de Catalunya, del pis que s'havia hagut d'enderrocar per aluminosi i que era el primer domicili conjugal que havien adquirit tots dos. Després d'això, Abs. i R van tornar a viure junts i en harmonia un anys més, fins que el marit va tornar-li a proposar a R. que agafaria una segona dona amb la que tenir un fill. Ella no ho va acceptar i Abs. va decidir marxar de casa i endur-se estris de la llar i casar-se (segons deien els coneguts) amb aquesta segona dona pel ritus musulmà. R. va demanar que s'alcés la suspensió del procediment de separació en marxa, procedint-se a practicar-se l'any 2001 la compareixença de mesures provisionals.</p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>MESURES PROVISIONALISSI MES. ACORDADES SENSE TENIR EN COMPTE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA 12/07/2001.</p> <p>SEPARACIÓ MATRIMONIAL.</p> <p>PROVA DEL DRET ESTRANGER.</p> <p>SENTÈNCIA DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 2 DE MATARÓ 5-12-2001</p> <p>EQUIVALÈNCIA D'INSTITUCIONS.</p>

	<p>R.. en el moment de la separació no té ingressos. Per tant, li reconeixen el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici. Tan ella com el marit tenen residència legal a Espanya. Abs. guanya bona part en negre en el moment de la separació i, en conseqüència, li reconeixen el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici.</p> <p>Petició formulada en la demanda: Se sol·licita separació matrimonial d'acord amb la legislació espanyola, per considerar que la legislació marroquina en aquest punt és contrària a l'ordre públic. S'aporta prova del dret estranger consistent en còpia del Codi d'Estatut Personal per fotocòpia i traducció privada. Es demanen també mesures provisionals on se sol·licita: la separació provisional, l'ús del domicili conjugal i una pensió per la dona i que el marit sufragi la meitat de la hipoteca sobre el pis. Aquestes peticions són les que també es demanen en el plet principal. També es planteja inicialment una liquidació del regim conjugal i s'intenta fer valer de manera molt forçada que estaven casats en ganancials perquè així era com constaven a diferents registres i així s'intentava que R. també tingués la propietat de la meitat del domicili conjugal, però es va arribar a un acord en aquest sentit a l'inici de la crisi i, per tant, en reanudar el procediment aquesta petició ja no es formula i es retira de la petició inicial. Se sol·licita paral·lelament en mesures provisionals l'ús del domicili conjugal una pensió en concepte de contribució a les càrregues familiars i la contribució del marit a pagar la meitat de la hipoteca del pis.</p> <p>Dades processals: s'aplica encara la LEC de 1881 i, per tant, també les normes processals de la llei 30/1981 de 7 de juliol</p>	SAP BARCELONA 8/06/2002 (AZ AC 2002/2176).
7-1/2000	<p>Supòsit de fet: Sa i M, són els anomenats immigrants de segona generació. Sa nascuda a França i M a Espanya, cada un amb les seves respectives famílies i permisos de residència en vigor als respectius estats. Es casen un estiu al Marroc per intermediació familiar i viuen un temps a França (primer domicili) i després a Espanya on el marit estableix un negoci que no funciona. Tenen dos fills, el gran nascut a França i el petit a Espanya. Com que el negoci del marit va malament, el marit busca feina i li surt la possibilitat d'una feina a Bèlgica. El matrimoni es trasllada a Bèlgica, deixant els fills a Espanya amb els avis paternals. Després d'un any i un cop acabat el contracte a Bèlgica del marit, Sa i M tornen a Espanya on en seguida es planteja el trencament i Sa no sap que fer, si quedar-se a Espanya o tornar amb la seva família a França. En tot aquest temps cap dels dos ha adquirit la nacionalitat ni espanyola, ni francesa, ni tampoc els fills, per tant tota la família té nacionalitat marroquina.</p> <p>Petició formulada: consulta jurídica abans de decidir iniciar qualsevol tipus de procediment judicial.</p>	
8-2/2000	<p>Supòsit de fet: Més dramàtic és el cas de Ac. una noia jove que va venir sense papers i que convivia com a parella amb un home magribí com ella, que si tenia permís de residència i treball però que no volia casar-se amb ella, sembla que considerava que havia estat una noia fàcil i que no era digna de ser la seva dona. D'aquesta convivència va néixer un fill, el company va desaparèixer, ja que no volia cap compromís amb ella. Ac. no podia inscriure el nen seu consolat perquè calia que el pare el reconegués ja que no era fill matrimonial. El va inscriure després de diverses dificultats al Registre Civil espanyol.</p> <p>Petició formulada: Dubtava en iniciar qualsevol procediment judicial que li donés a ella la pàtria potestat i la guarda i custòdia en exclusiva. Tenia por que el seu excompany reaparegués i li demanés el nen quan sabés que havia estat un nen., però també tenia por que li prenguessin el nen perquè ella no tenia papers i, per tant, tampoc feina estable i depenia de l'ajut de serveis socials</p>	
9-1/2001	<p>Supòsit de fet: K és una noia jove, casada amb un marit que la maltracta. Té un nen petit de 4 anys. Degut a l'actitud del marit i la dependència d'ell a tots els nivells, no ha après prou l'idioma i li costa molt d'entendre el castellà i pràcticament no el parla. Quan es decideix a denunciar els maltractaments, demana ajut als serveis socials de la ciutat, que a la vista de la dificultat d'idioma intervé des del centre de mediació intercultural, una mediadora cultural. Des dels Serveis Socials gestionen el seu ingrés en una casa d'acollida.</p> <p>Seguint els passos habituals i davant la manca de recursos, K demana que se li reconegui el dret a l'assistència jurídica gratuïta, que se li concedeix i se li assigna un advocat d'ofici.</p> <p>Petició formulada a la demanda: Es presenta una demanda de mesures prèvies a la separació matrimonial sense al·legar ni provar dret marroquí, però en el moment de la</p>	DEMANAT: SEPARACIÓ MESURES

	<p>vista, compareix el marit amb el seu advocat i intenta arribar a un acord. L'advocat d'ofici accepta l'acord entre el que es recull un regim de visites a favor del pare. No hi ha intèrpret K no entén el que passa però signa l'acord sense saber que signa.</p> <p>En cap moment es planteja la qüestió del dret estranger ni es té en compte cap element d'estrangeria.</p> <p>La problemàtica de fons (aquest malentès per motiu d'idioma) no es detecta fins que la dona, no lliura el nen al seu pare per complir el règim de visites. Ella està ingressada en una casa per a dones maltractades i no és conscient del que van pactar. El marit denuncia aquest incompliment i llavors en el judici de faltes que se celebra arran d'aquesta denúncia, es demana un intèrpret i es descobreix tota la problemàtica de fons.</p> <p>Assabentat l'advocat d'ofici intenta canviar les coses però és molt difícil, llavors intenta provar que en dret marroquí la guarda i custòdia en nens molt petits és per a la mare. De moment, K.. ve cada quinze dies des d'un centre d'acollida situat a més de 200 quilòmetres de la ciutat, per lliurar el fill al seu pare i ha de passar el cap de setmana a casa de coneguts i amics, ja que no té família i no pot pagar-se un allotjament.</p> <p>Dades processals: S'aplica la LEC 1/2000 a tots els efectes.</p>	
10-2/2001	<p>Supòsit de fet: N. es va casar als 16 anys al Marroc, seguint el costum i indicacions familiars, amb un home més gran que ella, que semblava molt pietós. En el moment de la separació en té 20.</p> <p>Quan N. es va casar els seus pares ja portaven un temps vivint a Espanya i el seu marit també. Per a ella el matrimoni va agilitar la vinguda a Espanya.</p> <p>Un cop aquí el matrimoni va anar viure a un pis de lloguer al mateix carrer que els pares de N., però el marit no la deixava visitar a la família, la controlava a totes hores, en prou feines la deixava anar a comprar o a buscar els nens a l'escola i, a més, era molt gelós i sense motiu va començar a agredir-la.</p> <p>Quan les agressions van ser evidents, els seus familiars i, fins i tot, altres membres de la comunitat musulmana, van aconsellar a N que el denunciés i van recolzar-la. Després de la primera denuncia ella el va perdonar i van tornar a viure junts i en prova de bona voluntat van tornar al Marroc de vacances amb els fills, un cop allà i, a més, trobant-se a casa als sogres i a uns 100 Km del poble on viuen els familiars de N., el marit la va fer fora de casa, va retenir els nens i els documents de N.</p> <p>N, sola i sense gaire recursos, va aconseguir contactar a través de la policia amb els seus familiars, que la van ajudar a tramitar un nou passaport, però no tenia el permís de residència perquè el marit li havia pres. Els pares de N a Espanya, ajudats per la comunitat musulmana, recorren a un advocat, que contactant amb la Policia Espanyola de la frontera i amb la copia del NIE de N, l'aconsegueix fer entrar a Espanya, però sense els fills, ja que primer no sap exactament on els ha amagat el pare i segon no té cap document d'ells. Tots dos són nascuts a Espanya.</p> <p>No té recursos i, per tant, li cal advocat i procurador d'ofici, per la qual cosa ho sol·licita i se li reconeix el dret a l'assistència jurídica gratuïta.</p> <p>Petició formulada a la demanda: De tornada a Espanya es presenta demanda de mesures prèvies a la separació o el divorci (en plet principal es formularà petició subsidiària), sol·licitant als mateix temps que d'acord amb l'article 771 de la LEC 1/2000 amb l'auto convocant vista s'acordi la guarda i custòdia a favor de la mare. S'aporta prova del dret estranger consistent en copia del Codi d'Estatut Personal per fotocopia i traducció privada i informes i comentaris d'advocats i professors universitaris, marroquins trets de publicacions en francès i castellà, amb traducció privada de les que estan en francès, aportant les còpies de les publicacions algunes d'elles compulsades per notari. Algunes d'aquests comentaris s'han extret d'internet designant llavors la pagina web a efectes probatoris d'acord amb els nous mitjans probatoris admesos per la LEC 1/2000. Un d'aquests informes tret d'internet és un elaborat des del propi govern del Marroc. Les peticions concretes que es formulen són: atorgar la guarda i custòdia dels fills a la dona, sense regim de visites pel pare i amb la prohibició que surtin del territori espanyol i una pensió a favor dels fills i de la dona, que no treballa</p> <p>Paral·lelament es va presentar denuncia penal per haver-se endut als nens i des del jutjat se l'ha requerit perquè en 30 dies els retorni.</p> <p>Dades processals: S'aplica la Lec 1/2000 a tots els efectes.</p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ SUBSIDIARI DIVORCI</p> <p>MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>MESURES SENSE ENTRAR A VALORAR GAIRE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA.</p> <p>PLET PRINCIPAL DE DIVORCI</p> <p>COMPETÈNCIA JUDICIAL.</p> <p>EXCEPCIÓ D'ORDRE PÚBLIC.</p> <p>SENTÈNCIA DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 29-10- 2005.</p>

	<p>Supòsit de fet (continuació): després de dos anys sense saber res d'ell¹ el marit és localitzat pel jutjat del penal per respondre de l'acusació presentada en la seva contra per la substracció dels fills menors.</p> <p>Quan compareix en judici aporta una còpia de la traducció del que suposadament és una sentència de divorci marroquí, dictada ja en l'any 2004 en vigor la nova Mudawana.</p> <p>Petició formulada: de fet no formula cap petició respecte de la sentència aportada ja que es veu en el marc d'un procediment penal i no civil. Cal però preveure quines conseqüències pot tenir aquesta sentència si l'arriba a al·legar en el plet civil que està precisament aturat per la seva incompareixença.</p>	
11-3/2001	<p>Supòsit de fet: FD. és una dona marroquina, casada i amb 4 fills, el més gran ja te 14 anys. Ells van venir en reagrupament familiar amb el marit. De fet, els dos fills grans van néixer encara al Marroc i els dos petits ja a Espanya. Ella porta uns 9 o 10 anys a Espanya, però parla molt poc l'idioma.</p> <p>El marit és una persona que porta molts anys a Espanya, amb feina estable i bastant ben considerat socialment.</p> <p>Amb el marit havien tingut alguns enfrontaments i baralles, però amb els nens petits ella ni es planteja la possibilitat de trencament familiar. El que treballa i porta ingressos a casa és el marit. Ella potser fa algunes hores de neteja a cases particulars al mes.</p> <p>La crisi la desenvolupa el germà del marit. Aquest arriba del Marroc i l'acullen a casa de la família. Un nit que el marit es fora treballant, el germà es finca el llit de FD i ella aconseguix fer-lo fora sense que li arribi a fer cap agressió. FD denuncia aquests fets. El marit fa costat al germà i la fan anar a ella al Consolat marroquí a retirar la denúncia. Ella no vol. El marit amenaça d'endur-se els nens al Marroc i no deixar-los tornar. El fill gran davant d'aquesta amenaça pren cartes en l'afer i empeny a la seva mare perquè demani advocat d'ofici.</p> <p>A FD que no té ingressos li reconeixen el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici. El marit també obté el dret a l'assistència jurídica gratuïta i litiga amb advocat d'ofici.</p> <p>FD. és qui presenta sol·licitud de mesures prèvies i urgents a la separació matrimonial perquè hi ha el perill que s'endugui els nens, sobre tot els dos més petits.</p> <p>El marit en rebre la demanda, intenta convèncer a la dona que torni amb ell i que retiri la demanda. Ella accedeix, quan el marit fa fora de casa al seu germà- El marit força a que ella desisteixi de la demanda.</p> <p>Petició que es formula en la demanda: Se sol·licita mesures prèvies a la separació matrimonial o el divorci. Es considera que s'ha d'aplicar separació matrimonial d'acord amb la legislació espanyola, per considerar que la legislació marroquina en aquest punt és contrària a l'ordre públic, però si això no s'estima subsidiàriament llavors es peticiona divorci segons el dret marroquí per considerar que hi ha causa de maltractaments envers la dona i fills. S'aporta prova del dret estranger consistent en còpia del Codi d'Estatut Personal per fotocòpia i traducció privada i informes i comentaris d'advocats i professors universitaris, marroquins trets de publicacions en francès i castellà, amb traducció privada de les que estan en francès, aportant les còpies de les publicacions algunes d'elles compulsades per notari. Algunes d'aquests comentaris s'han extret d'internet designant llavors la pagina web a efectes probatoris d'acord amb els nous mitjans probatoris admesos per la LEC 1/2000. Un d'aquests informes tret d'internet és un elaborat des del propi govern del Marroc. Les peticions concretes que es formulen són: atorgar la guarda i custòdia dels fills a la dona, sense regim de visites pel pare i amb la prohibició que surtin del territori espanyol i una pensió a favor dels fills i de la dona, que no treballa.</p> <p>Dades processals: s'aplica la LEC 1/2000, perquè entre intents de demanda i reconciliacions, la demanda no es presenta fins al 2001. Donades les pressions del marit es fa necessari suspendre la vista fixada i el procediment i, per tant, entre en joc el regim de suspensió fixat en aquesta nova llei processal</p>	<p>DEMANAT: DIVORCI MESURES</p> <p>NO TENIM SENTÈNCIA PER DESISTIMENT I RECONCILIACIÓ ABANS DE LES MESURES</p>
12-4/2001	<p>Supòsit de fet: G. és una noia marroquina de 30 anys. Casada i amb dues filles, nascudes les dues ja a Mataró. El marit és més gran que ella. Li van triar els pares. Una germana d'ella està casada amb un germà d'ell i van voler continuar l'aliança matrimonial malgrat els antecedents d'ell (ja havia tingut un fill amb una altra dona que havia deixar, sense voler reconèixer-lo). La família d'ella al Marroc té certa posició, són propietaris d'una botiga i ell en residir a Espanya era un bon partit ja que així la seva filla tenia la</p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ SUBSIDIARI DIVORCI MESURES</p>

	<p>possibilitat de venir a Espanya i prosperar.</p> <p>G. havia estudiat al Marroc, sap escriure i llegir l'àrab. Aquest bagatge cultural, li fa aprendre un cop aquí molt ràpidament el castellà que parla amb molta fluïdesa. Això li ha donat des de sempre moltes possibilitats i recursos a l'hora de buscar solucions als seus problemes.</p> <p>El marit és el que treballa i guanya bastants diners, ja que treballa primer a la construcció, però beu sovint i juga molt a les màquines. Quan ha begut i no té diners per jugar es posa violent amb ella i les nenes, fins a l'extrem de voler-la escanyar o matar amb un ganivet tot això en presència de les filles, que tenen molta por del pare.</p> <p>A conseqüència d'aquestes agressions segurament, G. ha patit dos avortaments.</p> <p>Finalment, en una d'aquestes agressions G. és escanyada per seu marit, però aconsegueix fugir. Marxa de casa ella i les nenes, va a l'hospital i d'allà a casa de la seva germana que l'acull. Després recorre a serveis socials. En aquest moment G. feia algunes hores de neteja però no suficients per mantenir-se ella i les nenes. Els seus germans residents a la ciutat que són varis, l'ajuden i també l'ajuden a buscar un advocat de pagament que poder pagar mica en mica.</p> <p>Es ella qui presenta la demanda. El marit acut amb advocat també particular, però després l'advocat renuncia a portar el tema, ell no compareix per demanar l'advocat d'ofici el dia en què estava citat. En el plet principal, doncs, el marit està en rebel·lia.</p> <p>Petició formulada en la demanda: Es presenta demanda de mesures prèvies a la separació matrimonial o al divorci (perquè en plet principal es farà petició subsidiària), demandant bàsicament, la separació provisional, l'ús del domicili conjugal a favor de la dona, una pensió d'aliments per les filles, una pensió en contribució a les càrregues familiars, la guarda i custòdia de les nenes sense regim de visites a favor del pare. Se sol·licita que amb caràcter urgent i abans de la vista d'acord amb l'article 771 de la LEC 1/2000 s'acordi l'ús del domicili conjugal a favor de la dona, i la guarda i custòdia de les nenes sense regim de visites a favor del pare. En la petició del plet principal es demana separació matrimonial per considerar que s'ha d'aplicar dret espanyol per excepció d'ordre públic i subsidiàriament es demana divorci per si es considera que s'aplica la legislació marroquina. Tant amb la demanda de mesures prèvies com a la del plet principal s'aporta prova del dret estranger consistent en còpia del Codi d'Estatut Personal per fotocòpia i traducció privada i informes i comentaris d'advocats i professors universitaris, marroquins trets de publicacions en francès i castellà, amb traducció privada de les que estan en francès, aportant les còpies de les publicacions algunes d'elles compulsades per notari. Algunes d'aquests comentaris s'han extret d'internet designant llavors la pàgina web a efectes probatoris d'acord amb els nous mitjans probatoris admesos per la LEC 1/2000. Un d'aquests informes tret d'internet és un elaborat des del propi govern del Marroc. En aquestes mesures se sol·licita: la separació provisional, la guarda i custòdia dels fills a favor de la mare, sense regim de visites pel pare o molt limitat, l'ús del domicili conjugal a favor de la dona i la inscripció d'aquest ús al registre de la propietat.</p> <p>Dades processals: S'aplica la LEC 1/2000 a tots els efectes</p>	<p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>MESURES ACORDADES A LA VISTA DE L'ARTICLE 158 DEL CC. AUTO DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA Nº 6 DE MATARÓ 28-05-2002</p> <p>PLET PRINCIPAL DE DIVORCI. APLICACIÓ DRET MARROQUÍ. SENTÈNCIA Nº 6 DE MATARÓ 29-11-2002.</p>
13-5/2001	<p>Supòsit de fet: S. és també una jove marroquina de 26 anys, casada i amb dos fills. El marit també és marroquí. Tots dos són residents a Espanya des de fa temps, però es van casar al Marroc com és habitual. Ella fa algunes hores de neteja a cases particulars. Ell era cambrer en un bar. Ho va deixar i va posar una carnisseria àrab, però oficialment no a nom seu perquè al mateix temps estava a l'atur i cobrava la prestació.</p> <p>La convivència semblava normal. El matrimoni vivia al mateix bloc que el germà de S. Els altres germans de S. i els pares viuen també a Mataró. Un nit S. demana ajuda al seu germà perquè el seu marit l'ha pegat. Van a posar una denúncia a la comissaria. Els germans de S s'enfronten amb el marit. El matrimoni ho torna a provar fins que hi ha una nova agressió. Els germans de S. es barallen amb el marit i, fins i tot, li causen lesions. S. és una noia molt apocada, parla molt poc i a més, malgrat els anys de residència a Espanya, no coneix prou bé l'idioma. El marit, en canvi, és força conegut a la ciutat, té molta capacitat per expressar-se i un gran domini de l'idioma. Arran de la última agressió S. Demana un auto d'allunyament al jutjat de guàrdia que li acorda. El marit se'n va del domicili. Tot i això la torna a agredir al mig del carrer.</p> <p>La família de S. es volca en el tema. Busquen un advocat de pagament que sufragi un dels germans. Es produeixen denúncies encreuades entre els germans i el marit. El pis que és el domicili conjugal és només del marit i aquest amenaçava amb vendre'l. De fet, comencen a aparèixer compradors suposadament interessats.</p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ SUBSIDIÀRIA DIVORCI MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>MESURES ACORDADES D'ACORD AMB L'ARTICLE 158 CC.</p> <p>NO ADMET EXCEPCIÓ D'ORDRE PÚBLIC.</p>

	<p><i>Presentada la demanda de mesures prèvies a la separació matrimonial, el marit hi compareix també amb advocat de pagament. Després de celebrades les mesures el marit torna a pressionar i pressionar i aconseguix que la seva dona S. torni amb ell, en contra de la voluntat de la família d'ella que s'havia possessionat al seu favor de manera extrema.</i></p> <p>Petició formulada en la demanda: <i>Es presenta demanda de mesures prèvies a la separació matrimonial d'acord amb la legislació espanyola, per considerar que la legislació marroquina en aquest punt és contrària a l'ordre públic. S'aporta prova del dret estranger consistent en copia del Codi d'Estatut Personal per fotocopia i traducció privada i informes i comentaris d'advocats i professors universitaris, marroquins trets de publicacions en francès i castellà, amb traducció privada de les que estan en francès, aportant les còpies de les publicacions algunes d'elles compulsades per notari. Algunes d'aquests comentaris s'han extret d'internet designant llavors la pàgina web a efectes probatoris d'acord amb els nous mitjans probatoris admesos per la LEC 1/2000. Un d'aquests informes tret d'internet és un elaborat des del propi govern del Marroc. En aquestes mesures se sol·licita: la separació provisional, la guarda i custòdia dels fills a favor de la mare, sense regim de visites pel pare o molt limitat, l'ús del domicili conjugal a favor de la dona i la inscripció d'aquest ús al registre de la propietat.</i></p> <p>Dades processals: <i>S'aplica ja la LEC 1/2000 a tots els efectes.</i></p>	<p>PROVA DEL DRET ESTRANGER.</p> <p>AUTO DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 4 DE MATARÓ 19/11/2001.</p> <p>NO HI HA SENTÈNCIA DE PLET PRINCIPAL PER RECONCILIACIÓ I DESISTIMENT.</p>
14-6/2001	<p>Supòsit de fet: <i>Ra. i Ab. es van casar per haver-ho arranjat així les famílies. Ra tenia 19 anys i era en el moment del matrimoni de nacionalitat espanyola i resident a Espanya des de petita, on va venir amb els seus pares i després va accedir a la nacionalitat espanyola. Ab tenia 25 anys, era de nacionalitat marroquina i amb molt bona formació, llicenciat en una carrera tecnològica, fet que fa que obtingui feina en una multinacional alemanya. La parella es casa a Espanya i el matrimoni s'inscriu al Registre Civil espanyol. Donat la feina d'ell, Ra i Ab instal·len ja el seu primer domicili matrimonial a Alemanya. No tenen fills Ra no li agrada la vida que porta, i als 7 o 8 mesos fuig i torna amb la seva família a Espanya.</i></p> <p>Petició formulada a la demanda: <i>Ab davant la situació, (Ra no va voler tornar mai, tot i que Ab la va anar a buscar), havent passat més de dos anys de la celebració del matrimoni i sense haver reiniciat la convivència en tot aquest temps i volent tornar-se a casar a Europa amb una europea, presenta demanda de divorci a Espanya, però ell continua residint a Alemanya.</i></p> <p>Dades processals: <i>s'aplica la LEC 1/2000.</i></p>	<p>DEMANAT: DIVORCI</p>
15-1/2002	<p>Supòsit de fet: <i>GH és una noia d'origen marroquí, però naturalitzada espanyola. Té el promès al Marroc i finalment es casen aprofitant les vacances d'ella i poder així fer una gran festa familiar. Per tant, estem davant d'un matrimoni entre musulmans, beneït per les dues famílies perquè continua dintre dels termes tradicionals, però que formalment serà un matrimoni mixt perquè el contrauen una espanyola i un marroquí.</i></p> <p>Petició formulada: <i>consulta jurídica per als tràmits d'obtenció de visat i permís de residència en règim comunitari pel marit marroquí.</i></p>	
16-2/2002	<p>Supòsit de fet: <i>L'any 2002 una parella de marroquins sol·licitava unes mesures prèvies a la demanda de separació o divorci. Existien dos nens menors d'edat. El matrimoni portava temps establert a Espanya. Els dos fills ja eren nascuts aquí.</i></p> <p><i>Tots dos litigaven d'ofici.</i></p> <p>Petició formulada a la demanda: <i>La dona, que era la part demandant a través del seu advocat d'ofici, va plantejar la demanda de mesures prèvies urgents. Demanava l'atribució del domicili conjugal per a ella i els nens. La guarda i custòdia dels dos fills, una pensió alimentària pels dos fills i que el marit pagués la meitat de la hipoteca que gravava el domicili conjugal. En la demanda inicial no es feia cap referència a l'existència de cap element d'estrangeria, ni es plantejava l'aplicació de dret estranger.</i></p> <p><i>La part demandada, en aquest cas el marit, va concórrer a la vista també amb advocat d'ofici i es va oposar a les pretensions de la seva esposa bàsicament per qüestions econòmiques però sense al·legar i fonamentar tampoc l'aplicació del dret estranger.</i></p> <p><i>Donat que hi havia menors va comparèixer el Ministeri Fiscal que va al·legar que s'havia d'aplicar el dret estranger, que era el dret marroquí i com que aquest no previa la separació matrimonial s'havia de desestimar la demanda.</i></p> <p><i>Davant d'aquesta situació que va deixar una mica descol·locades a les defenses dels dos litigants, el jutge va suspendre la vista i va demanar que s'oficiés al Consolat del Marroc perquè aportés la legislació aplicable degudament traduïda.</i></p> <p>Dades processals: <i>S'aplica tots els efectes la LEC 1/2000.</i></p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ MESURES</p>

17-3/2002	<p>Supòsit de fet: KJ. és una dona marroquina d'uns 25 anys que ha vingut a Espanya amb una oferta de treball i, per tant, visat de residència i treball des d'origen. Ha deixat marit i fills al Marroc. Amb el marit no vivia gairebé i un cop a Espanya veu la possibilitat de divorciar-se. Li agradaria divorciar-se del marit i portar-se els seus fills petits. KJ fa uns tres mesos que ha arribat però una amiga seva establerta a Espanya, ha aconseguit divorciar-se del marit i s'ha quedat ella amb els fills, el pis i tot això amb un procediment que ha durat uns sis mesos i això li fa pensar que ella també ho pot aconseguir.</p> <p>Petició formulada: consulta jurídica abans de plantejar qualsevol tipus de procediment judicial.</p>	
18-1/2003	<p>Supòsit de fet: FA. que era una dona vídua amb una filla i que va venir a Espanya. Després d'uns anys de residència amb el seu propi permís de treball i residència FA va anar a viure amb un home espanyol separat més gran que ella. Per casar-se ell va demanar el divorci a Espanya, ja que feia 14 anys que estava separat però no s'havien divorciat i ella va haver de fer valer el seu divorci al país d'origen. Fins que es van casar van estar convivint uns cinc anys. Per casar-se a Espanya FA va recollir tota la documentació que li demanaven i entre aquesta documentació FA. portava també sense que ningú li hagués demanat, un escrit dels seu germà traduït i legalitzat en el que, donat que el pare era mort, ell l'autoritzava a tornar-se a casar.</p> <p>Petició formulada: documentació i tràmits per matrimoni amb espanyol.</p>	
19-2/2003	<p>Supòsit de fet: El cas de Al., també marroquina, és semblant però més complicat. Al. era divorciada d'un nacional de Líbia amb el que havia tingut una nena que vivia amb ella. Al. després del divorci havia tornat a casa als seus pares al Marroc, però d'allà havia marxat a França amb la seva filla sense permís de residència totes dues. Allí va conèixer a un marroquí resident a Espanya legalment i va venir amb ell amb la promesa de matrimoni. No es va arribar a casar però van tenir una filla. Quan la nena tenia pocs mesos, el company va marxar deixant-la sense res i no havent arreglat el permís de residència ni de la seua pròpia filla (inscrite al Registre Civil Espanyol).</p> <p>Petició formulada: Al. no volia iniciar cap procediment judicial, deia que el seu company mai reconeixeria a la seva filla, la consulta venia motivada per la possibilitat de poder tenir permís de residència per a la seva filla.</p> <p>Finalment, davant la por que el pare de la nena torni i li reclami o s'endugui a la seva filla, Al. decideix iniciar procediment judicial en reclamació de guarda i custòdia de la menor. Litiga amb advocat d'ofici</p>	
20-3/2003	<p>Supòsit de fet: AK. és una noia marroquina que ja fa molt anys que viu a Espanya, està plenament assentada i té negoci propi: una carnisseria àrab que li va donant per viure. AK., es casa a Espanya amb Ke., que és algerià. Ell també porta uns anys a Espanya però sense papers i, a més, ha estat detingut diverses vegades per petits furtis. AK. i KE. es casen a Espanya i tenen una filla, que en el moment de plantejar-se el trencament té 3 anys. AK. intenta arreglar els papers de residència i treball al seu marit, que de moment l'ajuda a la carnisseria, però abans de tenir-los el detenen i l'expulsen.</p> <p>AK recorre a diversos llocs per fer anul·lar l'expulsió del seu marit però els tràmits són molt llargs. Ell, a Algèria, es comença a impacientar i a posar-se gelós, acusant a AK. de què ja s'ha oblidat d'ell, insinuant fins i tot que va amb altres homes. Davant d'aquesta situació i donat la distància Ke. diu que vol el divorci i AK. accepta i, per tant, decideixen divorciar-se, però ella resideix a Espanya i ell a Algèria on han estat expulsat i ell pretén que s'apliqui la llei islàmica.</p> <p>Petició formulada: consulta que fa AK. perquè vol interposar divorci a Espanya el desembre del 2003.</p>	
21-4/2003	<p>Supòsit de fet: l'Any 2003 una parella de marroquins sol·licitava la separació o divorci. Existien una nena menor d'edat. El matrimoni portava temps establert a Espanya. Tots dos litigaven d'ofici.</p> <p>Petició formulada a la demanda: La dona, que era la part demandant a través del seu advocat d'ofici, va plantejar la demanda de separació matrimonial. En aquest cas la defensa de l'esposa al·legava que s'havia d'aplicar el dret espanyol perquè el dret marroquí era contrari a l'ordre públic, però sense aportar dret marroquí perquè no l'havia pogut aconseguir.</p> <p>Abans de la vista va anar a parlar amb el jutgador per veure si el plantejament era el correcte, ja que aquest cas derivava d'un afer de maltractaments cap a la dona i era important que s'aconegués una resolució judicial urgent.</p> <p>El jutge li va comentar que l'excepció d'ordre públic no la veia clara seguint les darreres sentències de l'Audiència Provincial en aquell moment i que, per tant, hauria d'aplicar</p>	DEMANAT: SEPARACIÓ MESURES

	<p>dret marroquí, però que ell sabia que el dret marroquí no recollia la separació, sinó sols el divorci, però que si reconvertia la petició en divorci llavors no el podria acordar perquè no es complia cap de les causes de divorci de l'article 86 del CC espanyol, ja que la parella no s'havia separat de dret ni de fet el prou temps suficient que marca aquest article.</p> <p>Dades processals: S'aplica tots els efectes la LEC 1/2000</p>	
22-5/2003	<p>Supòsit de fet: BP. i AE., tots dos marroquins i residents a Espanya es van casar al consolat espanyol a Madrid. Després es van traslladar a viure al Maresme. Primer van viure de lloguer i després es van comprar un pis.</p> <p>BP. es queixa de que AE. no ha treballat mai, només quan en té ganes i que deixa les feines. Ella treballa com a empleada de la llar en diferents cases i fa moltes hores. Tenen un nen de 2 anys.</p> <p>BP. explica que AE. sempre ha estat una mica violent i han tingut diversos incidents que havien acabat en sentències de faltes. Després de passar pel jutjat ell es calma uns dies fins que hi torna.</p> <p>El pis el compren gràcies als estalvis de BP., que els hi permeten donar l'entrada i després anar pagant la hipoteca. Com que AE. deixa de treballar al poc temps de comprar-se el pis, tret de dos rebuts d'hipoteca, la resta els ha pagat BP..</p> <p>Evidentment, com que en un sol sou no arriben decideixen llogar una habitació a una noia marroquina.</p> <p>Petició formulada: En primer lloc, BP. presenta demanda per maltractaments en l'àmbit familiar, però el jutjat de guàrdia no acorda mesures de tipus civil, sinó tan sols un auto d'allunyament en virtut del qual el marit abandona el domicili conjugal.</p> <p>BP. planteja demana de mesures provisionals prèvies a la demanda de separació o divorci. El jutjat primer obliga a triar si separació o divorci però la defensa de BP manifesta que per a les mesures provisionals prèvies de l'article 771. De la LEC 1/2000 no cal triar i s'accepta el raonament.</p> <p>En l'acte de la vista el jutge pregunta a les parts si volen que se'ls hi apliqui dret marroquí o ja els hi està bé que apliquin dret espanyol. A les parts ja els hi està bé el dret espanyol, encara que en el fons no ho tenen molt clar i només volen una resposta.</p> <p>Finalment, a la vista arriben a un acord, malgrat les diverses al·legacions de AE. durant la mateixa. BP. no es refia del marit, perquè cada dia canvia d'opinió i presenta dintre de trenta dies demanda de divorci contenciosa contra el marit, al·legant i provant dret marroquí després de la reforma i demanant les mateixes mesures que el marit va acceptar a la vista ara com a definitives.</p> <p>Finalment, el marit presenta escrit dient que estan d'acord i firmen conveni regulador.</p> <p>A BP. també li preocupa la validesa que aquest divorci pugui tenir al Marroc.</p> <p>Dades processals: s'aplica la LEC 1/2000</p>	<p>DEMANAT: SEPARACIÓ SUBSIDIARI DIVORCI MESURES</p> <p>SENTÈNCIA DE MUTU ACORD SENSE TENIR EN COMPTE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA</p>
23-1/2004	<p>Supòsit de fet: ZA és una dona marroquina, divorciada al Marroc i amb un fill adolescent que es va tornar casar amb una home marroquí resident legal a Espanya amb el que va tenir un altre fill. El marit l'ha agredit diverses vegades. A l'última li dona un cop molt fort al cap. Amenança sovint amb endur-se el fill petit al Marroc i deixar-lo allà. El tema arriba al jutjat de guàrdia i s'acorda una ordre d'allunyament i la prohibició de sortida del menor d'Espanya. Al cap de pocs dies decideix tornar amb el marit. Els seus arguments: el meu fill gran ja va créixer sense pare i no vull que això li torni a passar al meu fill petit. El meu fill gran no té papers i ell ha promès que li arreglarà. El meu marit és molt net i aquests dies que ha hagut de sortir de casa per l'ordre del jutjat ho ha passat molt malament. Ara es porta bé i ho vull tornar a provar. El primer divorci va ser molt dur i tenia l'ajut de la família. Ara aquí no tinc ningú.</p> <p>Demanda formulada: procediment iniciat per denúncia de maltractaments en l'àmbit de la llar en el que es demanen mesures civils. Reconciliació abans que es pugui iniciar cap procediment.</p>	
24-2/2004	<p>Supòsit de fet: ZC. és una noia d'uns 24 anys que vivia al Marroc, mentre la seva mare ja vivia a Espanya amb un altre germà. ZC. es va casar al Marroc amb un noi marroquí resident legal a Espanya. Ell la va portar amb el procediment de reagrupament familiar. Ella va arribar a Espanya, a la casa del marit hi vivia també la mare de ZC. i el seu germà que li pagaven un lloguer per viure allà. Als pocs dies d'arribar a Espanya, el marit es discuteix amb ella l'agredeix i fa fora de casa a ella, la mare i el seu germà. L'afer es denuncia com un cas de maltractament en l'àmbit domèstic.</p> <p>Demanda processal: Compareix com a víctima en un procediment de violència domèstica. Després formula demanda de divorci d'acord amb la llei marroquina després</p>	<p>DEMANAT: DIVORCI</p> <p>SENTÈNCIA SENSE TENIR EN COMPTE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA.</p>

	<i>de la reforma de la Mudawana de 2004. Tots dos litiguen d'ofici</i>	
25-3/2004	<p>Supòsit de fet: Ric. és un noi jove marroquí establert a Espanya des de ben petit. Viu amb la mare vídua. Té un germà més gran ja casat també resident aquí.</p> <p>Ric. coneix a una noia marroquina filla de marroquins establerts també a Espanya i que ja ha crescut i s'ha escolaritzat aquí. Com ell diu és una noia molt moderna, "com una espanyola", però el seu pare, com diu el mateix marit, "és molt moro". De fet, la noia té una feina bastant qualificada perquè té estudis secundaris i, fins i tot, guanya una mica més que el seu marit.</p> <p>Mentre sortien la noia ja va conèixer a la mare d'ell i els pares d'ella també el van conèixer a ell. El pis on viu Ric. amb la seva mare és de la seva propietat i està pagant la hipoteca i, per tant, la noia sap que un cop casats serà aquest el domicili familiar i que, a més, haurà de conviure amb la sogre. També és simptomàtic el comentari de Ric. "ella ja havia vingut a casa i havia conegut a la meua mare i jo no portaré a casa una noia qualsevol, sinó la noia amb la que em vull casar"</p> <p>Un cop casats la noia no aguanta i torna a casa dels pares i el truca a ell i diu que no tornarà perquè no s'entén amb la sogre.</p> <p>És ell el que es vol divorciar i evidentment vol conservar el pis que era d'ell, pagava ell i ella no havia començat a pagar.</p> <p>Petició que es formula: consulta jurídica prèvia a qualsevol demanda.</p>	
26-4/2004	<p>Supòsit de fet: K. és una jove marroquina que resideix a Espanya des de l'any 2000 amb permís de residència en regla i pendent d'obtenir ja el permís de residència permanent.</p> <p>M. és un jove marroquí que té cosins i germans a Espanya i que decideix venir a provar fortuna. Quan coneix a K. porta dos anys residint a Espanya sense papers. K. i M. decideixen casar-se i ho fan l'any 2003 al Centre Islàmic de Barcelona. Després decideixen iniciar els tràmits per inscriure aquest matrimoni al registre civil espanyol.</p>	
27-5/2004	<p>Supòsit de fet: MD és un noi marroquí que es va separar de la seva esposa també marroquina mitjançant un conveni regulador de mutu acord aprovat per sentència judicial d'un jutjat de Mataró, aplicant directament dret espanyol. La separació no ha estat gaire amistosa malgrat el conveni signat. Manifesta que la seva dona treballa en negre i que, a més, té llogades habitacions en el domicili conjugal, des que ell va marxar. Les visites al fill menor comú es compleixen amb dificultats perquè segons ell explica, la seva dona sempre li posa entrebancs. Ell paga la pensió d'aliments pel fill i la hipoteca del domicili conjugal, però també paga el seu nou habitatge i diu que té un sou fix en una empresa amb contracte indefinit que no li arriba per a tot. Vol plantejar el divorci de la seva esposa i aprofitar per canviar aquestes condicions econòmiques. Bàsicament ell el que vol és no haver de pagar la hipoteca del que va ser el domicili conjugal. Intenta un acord amb ella que li retreu que ell té uns diners al Marroc i que ara ella ha sentit que amb la nova llei marroquina ella té dret a la meitat d'aquests diners.</p> <p>Petició formulada: consulta.</p>	
28-1/2005	<p>Supòsit de fet: Ach. i el seu marit porten més de 10 anys a Espanya. Malgrat ser tots dos residents a Espanya es van casar al Marroc seguint la tradició. Tenen un nen menor d'edat. Les discussions familiars es produeixen sovint des que el marit va fer venir al seu germà del Marroc amb els estalvis del matrimoni. Finalment, un dia en una discussió arriben a les mans. Això es produeix al mig del carrer i amb la casualitat que passava per allà una parella de la Policia Local. L'afer acaba en un expedient per maltractaments. Des d'aquell dia i sense que s'hagi dictat ordre d'allunyament, el marit marxa de casa. No paga res pel fill menor. No el visita i, a més, envia telegrama al propietari del pis que és el domicili conjugal, dient-li que deixa el pis i que lliurarà les claus. Evidentment, Ach no sap res d'això i s'assabenta quan a través de serveis socials es contacta amb el propietari. Ach. estava a l'atur en el moment que el marit marxa i va a demanar un ajut pel lloguer, que el marit tampoc ha pagat.</p> <p>Ach. no vol divorciar-se. Diu una i una altra vegada que sigui ell el que demani el divorci. S'intueix que és una qüestió d'orgull: que no pugui dir que és ella la dona qui ha demanat el divorci. Postura que sobte en una dona resident a Espanya des de fa més de 10 anys i a punt d'adquirir la nacionalitat espanyola.</p> <p>Petició formulada: demanda d'aliments amb sol·licitud de mesures cautelars urgents</p>	<p>DEMANAT: ALIMENTS MESURES</p> <p>AUTO DE MESURES SENSE TENIR EN COMPTE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA</p>
29-2/2005	<p>Supòsit de fet: SC. i O. estan casats des de fa uns cinc anys. Tots dos són residents legals a Espanya i es van conèixer aquí. Malgrat això, es van casar al Marroc. El pares de tots dos són morts, però les mares vídues viuen totes dues al Marroc. Aquí viu la germana d'ella amb residència legal que va arribar embarassada (el marit es va quedar al Marroc) i el germà d'ell que no té papers.</p>	

	<p><i>Són una parella que han tingut molts problemes econòmics i això els ha portat a una crisi molt forta que els fa pensar en el divorci.</i></p> <p>Petició formulada: <i>consulten les possibilitats de divorciar-se aquí o esperar-se a l'estiu quan vagin al Marroc. En principi ho volen fer de mutu acord.</i></p>	
30-3/2005	<p>Supòsit de fet: <i>Ht. és una noia marroquina de 19 anys. La seva família és molt tradicional. Ht. ha crescut amb la por i amb el control exercit tant pel pare com per la mare a la que descriu com una dona amargada, que no suporta que les seves filles tinguin altres aspiracions. Són tres germanes. Ella és la mitjana. La germana gran la van casar ben jove amb el seu cosí. Sembla però que ells s'havien enamorat i l'elecció familiar els va semblar molt bé. Quan Ht. va arribar als 17 anys, el seu pare va pactar el matrimoni per casar-la amb el fill d'un amic seu. Es tractava d'un noi d'uns 25 anys, creient practicant, que no fumava, no bevia i tenia una bona feina. El pare d'Ht., que era molt religiós i havia tractat a les seves filles amb mà de ferro (maltractaments inclosos), va trobar que aquest era el marit perfecte. Ht. mentre havia conegut a la feina un noi espanyol del que s'havia enamorat. Mentre va ser menor d'edat va aguantar i, fins i tot, va anar a la petició de ma. El seu pare havia amenaçat amb pegar-la sinó ho feia. Ella li va dir obertament al pretendent triat que no l'estimava i que no s'hi volia casar, però ell li va dir que li era igual i que l'estimació venia amb la convivència. Quan va fer els 18 anys Ht. va fugir de casa amb el seu xicot espanyol. El pare i els familiars van anar buscar-la i van intentar segrestar-la. Ella havia denunciat el fet a la guàrdia civil, que va evitar el segrest. El pare però se li va quedar el passaport. El fet d'haver marxat de casa ha malmès l'honor familiar, és una vergonya que dificultarà als seus ulls el matrimoni de la germana petita. De fet, els plantegen fins i tot canviar de població perquè només es relacionen amb la comunitat marroquina d'on viuen i diuen que ara estan mal vistos pel comportament de la filla.</i></p> <p>Petició formulada: <i>volia renovar el permís de residència però no tenia el passaport</i></p>	
31-4/2005	<p>Supòsit de fet. <i>T. és una noia marroquina, resident a Espanya des fa molts anys, on viu també la seva mare que en el seu dia la va reagrupar. Al mes d'agost viatja al Marroc i es casa. El marit no vol venir a residir a Espanya. Ella va i bé. En un d'aquests viatges queda embarassada. Té un fill que neix a Espanya, on es queda a viure també el menor. Cansada d'aquesta situació, quan el nen té un any, li diu al marit que sinó vol venir a viure amb ella, que és millor que es divorciïn, però ell no ho vol.</i></p> <p><i>Ella instal·lada a Espanya des de fa més d'un any podrà recórrer als tribunals espanyols que seran competents. S'ha quedat sense feina i, per tant, necessita recórrer al torn d'ofici per sol·licitar el divorci. Té dret al ser resident a Espanya. A més, ella és resident legal.</i></p> <p><i>El marit si arriba a ser emplaçat podrà utilitzar el conveni amb el Marroc per intentar que se li reconegui el dret a l'assistència jurídica gratuïta si és que l'interessa. Ell diu que no farà res i no compareixerà de cap manera.</i></p> <p>Petició feta: <i>Servei d'orientació jurídica per saber si podia plantejar el divorci a Espanya i si tenia dret a l'advocat d'ofici.</i></p>	
32-5/2005	<p>Supòsit de fet. <i>J és un home resident a Espanya des de ja fa més de cinc anys. Es va casar al Marroc. La seva dona va venir en reagrupament familiar. Van tenir un nen que en el moment de la separació té 3 anys.</i></p> <p><i>Ha pensat moltes vegades a divorciar-se perquè la parella no va bé. Finalment, però, pren la iniciativa la dona. Un cop separats no li deixa veure el nen, sobre el que no hi ha règim de visites.</i></p> <p><i>Es presenten demandes creuades dels dos cònjuges. Els jutjats tarden mesos en decidir l'acumulació i la competència del tribunal. En aquest esta de coses, presenta demanda de divorci al Marroc, un cop ell mateix ja ha presentat la demanda a Espanya, encara sense resposta.</i></p> <p>Petició formulada: <i>Divorci per aplicació de la llei marroquina després de la reforma de 2004 que s'acompanya. Al mateix temps la dona presenta demanda verbal pels aliments de la menor i la guarda i custòdia. El seu advocat d'ofici, diu que no ha presentat divorci perquè el seu matrimoni no és vàlid, ja que estan casats al Marroc i pel ritus alcorànic. Set mesos després de la presentació de les demandes, encara no s'ha celebrat cap vista i els jutjats encara estan debaten a qui li correspon la competència i si es poden acumular les dues demandes.</i></p>	<p>DEMANAT: DIVORCI MESURES</p> <p>PENDENT DE RESOLUCIÓ</p>
33-6/2005	<p>Supòsit de fet: <i>CM era la segona dona. Ella era resident a Espanya i el seu marit també. Es van casar a Espanya i van tenir una nena. CM explicava que quan es va casar el seu marit no li havia dit que ja era casat. Un cop casats el seu marit li va dir que tenia una</i></p>	

	<p>primera dona i un fill d'aquesta i que els faria venir a viure aquí. Ella s'hi va oposar però va venir la primera família del marit, segons explica sense papers i els va instal·lar a casa seva. Ella va quedar relegada en una habitació de la casa on dormia amb la nena. En el moment de la consulta estava a l'atur. S'havia plantejat marxar de lloguer en un altre pis però el marit l'amenaçava dient-li que si marxava no li passaria cap pensió per la filla.</p> <p>Petició formulada: Ella el que volia es divorciar-se i que el marit contribuís amb els aliments de la filla. Consulta orientativa formulada des de Càritas Interparroquial de Mataró i el SOJ per saber si podia plantejar demanda a Espanya. Derivada al torn d'ofici.</p>	
GÀMBIA	<p>Supòsit de fet: X. És un gambià resident a Espanya des de fa molts anys. Va reagrupar la seva dona i ella va venir a viure a Espanya. Passat poc temps de convivència del matrimoni, ella el deixa i vol divorciar-se. Decideixen fer-ho amistosament i aprofitant un estiu es divorcien a Gàmbia. Després tornen a Espanya. No han tingut fills, però ell es vol tornar a casar i ella vol renovar la seva residència. Tenen problemes perquè els diferents organismes espanyols on presenten el document els donin per bo aquest divorci fet a Gàmbia.</p> <p>Petició formulada: consulta al Servei d'orientació Jurídica del Col·legi d'Advocats de Mataró el 2005. Volien un advocat d'ofici per divorciar-se a Espanya davant dels problemes que tenien per fer valer el seu divorci.</p>	
COLOMBIA	<p>Supòsit de fet: La dona, després d'anys de patir maltractaments molt greus que l'havien deixada en un estat psicològic lamentable i recolzada pels serveis socials, decideix presentar denúncia penal i paral·lelament divorci del seu marit també colombià, perquè la legislació colombiana li permet el divorci en aquest supòsit.</p> <p>Tots dos litiguen d'ofici. La defensa de la dona contacta amb el Consolat de Colòmbia, que li facilita en un CD tot el Codi Civil de Colòmbia amb la regulació del divorci inclosa. Afirma el consolat que ells no poden fer cap certificat sobre aquest text jurídic a la part però que si li ho demanda el tribunal no tindran cap inconvenient a fer-ho. La defensa aporta a judici una còpia d'aquest CD amb una còpia impresa i la nota del Consolat de Colòmbia on explica com procediran a fer ells aquest certificat. A més, s'aporten articles doctrinals fotocopiats de doctors en dret d'universitats colombianes que reafirmen les disposicions sobre el divorci en dret Colòmbia. A més, la defensa de l'esposa demana al jutjat que ofici al Consolat de Colòmbia perquè certifiquin i corroborin així el dret aportat. Igualment la defensa de la esposa va sol·licitar al jutge que verificués la informació aportada d'acord amb la Convenció interamericana de 08-05-1979, sobre prueba e información acerca del derecho extranjero del que Espanya i Colòmbia en són part.</p> <p>El marit demandat compareix a judici amb advocat d'ofici i manifesta que està d'acord amb el dret al·legat i provat per l'altra part oposant-se a les peticions concretes sobre els efectes econòmics del mateix. El dia de la vista el marit no compareix.</p> <p>El jutge desestima la demanda de divorci perquè diu que no s'ha provat el dret estranger i aplica dret espanyol decretant la separació.</p>	<p>DEMANAT:</p> <p>DIVORCI</p> <p>MESURES</p> <p>TEMES JURÍDICS ABORDATS:</p> <p>PROVA DEL DRET ESTRANGER.</p> <p>SEPARACIÓ MATRIMONIAL I DIVORCI.</p> <p>SENTÈNCIA DEL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA 3 (ANTIC 4) 12-03-2004.</p> <p>MESURES SENSE TENIR EN COMPTE L'ELEMENT D'ESTRANGERIA.</p> <p>SAP BARCELONA 29-11-2005.</p>
SENEGAL	<p>Supòsit de fet: La dona, resident a Espanya, va plantejar demanda de separació contra el seu marit, també de nacionalitat senegalesa i resident a Espanya, sol·licitant la guarda i custòdia i aliments per uns fills comuns, tots menors d'edat que havien deixat al Senegal amb els avis. Els fills, doncs, mai havien residit a Espanya, ni havien de residir-hi a curt termini, perquè cap dels dos pares els havia reclamat legalment a través d'un procediment de reagrupament familiar.</p> <p>Petició formulada: Des de la fiscalia es qüestiona la competència dels tribunals espanyols per determinar aquestes mesures respecte dels fills, tenint en compte també la seva poca efectivitat pràctica i va informar en aquest sentit.</p>	

Casos amb litigants no magribins.

Casos fora del partit judicial de Mataró. En concret de Mollet del Vallès i Granollers.